

Brussel, 17 juni 2005

De Nationale Confederatie van het Kaderpersoneel heeft een studie gemaakt van de vergrijzingsproblematiek. Bijgaand perscommuniqué is daar een samenvatting van.

**Vergrijzing en einde loopbaan
- vooruitzichten 2005-2030 -**

De vergrijzingproblematiek staat deze maand volop in belangstelling. Bij de besprekingen over de loopbaan, waarvoor de federale regering het startsein heeft gegeven, komt ook die problematiek aan bod.

De statistieken zijn duidelijk en onweerlegbaar. In 2000 telde België 25% personen boven de 65 jaar, uitgedrukt als percentage van de bevolking in de arbeidsleeftijd. Dat percentage gaat als volgt stijgen: 27% in 2010, 40% in 2030 en 45% in 2050.

Hierbij passen twee opmerkingen wat betreft de leeftijdscategorie 55-64 jaar.

Indien alle bruggepensioneerden aan de slag zouden gaan, zou de werkzaamheidsgraad van de 55-64-jarigen weliswaar stijgen naar 37,5%, d.i. nog ver onder de doelstelling van Stockholm, maar de totale werkzaamheidsgraad van de 14-64-jarigen zou maar stijgen van 59,3 naar 60,9%. Het is dus fout te beweren, zoals sommigen doen, dat het brugpensioenstelsel aan de oorsprong ligt van de huidige lage werkzaamheidsgraad van de 55-64-jarigen. Dat is veeleer te wijten aan de lage werkzaamheidsgraad van de vrouwen in die leeftijdsklasse. Indien overigens slechts de helft van de niet-actieven aan de slag zou gaan, zou de doelstelling van Stockholm reeds gehaald zijn.

Scenario n° 2 van het Studiecomité over de vergrijzing lijkt ons de meest aannemelijke. Dat scenario houdt immers rekening, primo met de voortdurende stijging van de werkzaamheidsgraad van de vrouwen in de komende jaren, secundo met de tendens tot daling van diegenen die met brugpensioen gaan (aangezien de instap in het actieve leven steeds later plaatsvindt, bereiken steeds meer werknemers de brugpensioenleeftijd

terwijl hun kinderen nog studeren) en tenslotte met de maatregelen die reeds zijn genomen inzake oudere niet-werkzoekende werklozen en het recht op wettelijk pensioen van 60 tot 65 jaar.

Betekent zulks dat ons socialezekerheidsmodel bedreigd is of dat de uitgaven daarvoor onbetaalbaar worden?

Momenteel vertegenwoordigt de rentelast van de overheidsschuld 5,2% van het BBP. De reserves van het Zilverfonds (12 miljard € in 2005) bedragen 4,3% van het BBP. Wij gaan uit van een behoudende groeihypothese van 1,5% over de periode 2005-2030. Dat is dus een zwakke groei.

Bij ongewijzigd regeringsbeleid, te weten een verlaging van de schuld tot 60% in 2014 en spijzing van het Zilverfonds naar rato van 0,2% vanaf 2007, d.w.z; tot 45 miljard € in 2015, is de financiering van de vergrijzing gewaarborgd, zelfs bij zwakke groei.

Concluderend kan worden gesteld dat het er op aan komt een strikt beleid te handhaven inzake de overheidsschuld en te voorzien in een voldoende financiering om de onontbeerlijke solidariteit tussen de generaties te verzekeren. Voorts zou elke maatregel tot verzwaring van de belastingdruk of van de sociale lasten van de bedrijven, met alle gevolgen van dien voor de groei van het BBP, de financiering van de vergrijzing in gevaar brengen. De Nationale Confederatie van het Kaderpersoneel pleit dus voor de volgende specifieke acties:

- a) Vermindering of zelfs afschaffing van de belasting op het arbeidsinkomen voor werknemers ouder dan 55 jaar maar met behoud van de betaling van sociale bijdragen
- b) Aanzienlijke optrekking van de huidige pensioenen voor wie na 60 jaar uitstapt met een getrapte verhoging tot 65 jaar en koppeling van de sociale uitkeringen aan de kosten voor levensonderhoud
- c) Inzake brugpensioenen pleit de NCK niet voor de afschaffing ervan aangezien ze slechts marginaal aan de oorsprong liggen van de lage werkzaamheidsgraad
- d) Beperking van het begrip "Onderneming in herstructurering" tot de ondernemingen in faling of onder gerechtelijk akkoord
- e) Aanzienlijke verhoging van de werkloosheidsuitkeringen maar met een beperking in de tijd (maximaal 1 jaar) met resultaatverbintenis. Momenteel vertegenwoordigen die uitkeringen nog slechts 28% van het gemiddelde loon
- f) Wijziging van de wet Vandenbroucke inzake de tijdvakken die in aanmerking komen voor de berekening van een loopbaan van 35 jaar. Studiejaren na 20 jaar tellen nu niet mee, hetgeen niet te rijmen valt met een kenniseconomie en bovendien tot ontwaarding leidt van de hogere studies
- g) Keuzevrijheid om te blijven werken na de pensioengerechtigde leeftijd...

Philippe Hendrickx
Rapporteur voor het Nationaal Comité van de NCK